

Глумац Никола Ђуричко оценио је у "Да сам ја неко" да Србија као друштво "не показује никакав капацитет републике" и да би требало отворити расправу о враћању Краљевине Србије. У разговору је говорио и о паду надстрешнице у Новом Саду, студентским и грађанским протестима, стању у друштву и, како каже, потреби за озбиљном дебатом о томе какву државу грађани желе.

Када погледа време у којем живимо, а и оно пре, каже да смо у "црној фази".

"Нема више милости уопште, нико никог не ферма. Знаш како кажу, оно кад је погрешан воз, па су погрешне станице. Е, али ја мислим да смо ми у трајекту, капираш? И ми се чудимо где је возна станица, а вода је око нас и ми смо на потпуно погрешном возилу", наводи.

Сматра и да се раније лагало, и никако да се са тим престане.

"То јест, знамо зашто не смеју да престану, јер ако кажемо делимичну истину, болеће нас мозак. Ево рецимо, ово сад за надстрешницу. Сад ће скоро две године, човече. Па брате, кажите шта је било. Аман, људи, имајте милости. Пало је - па добро, нисте хтели - крали сте. Па нисте ви хтели да убијете, ви сте само хтели мало да ћорите. Кажите људима шта се десило", каже гост емисије Да сам ја неко.

Блокаде студената и грађана биле легитиман вид испољавања протеста

Сматра и су блокаде студената и грађана биле легитиман вид испољавања протеста.

И сад они њих зову блокадери јер има оног маркетиншког стручњака неког из Израела, којем даје паре и сад он је смислио да их зовемо 'блокадери'. Човече, људи су блокирали зато што сте ви убили људе

"И сад они њих зову блокадери јер има оног маркетиншког стручњака неког из Израела, којем даје паре и сад он је смислио да их зовемо 'блокадери'. То је, рецимо, као кад би неку жену напали у мраку и сад хоће мало и да је краду, а можда ће мало и да је силују, свашта може да се деси, и жена крене да се бори, да се рита и они кажу: Види ова, рита се, види ова! Е, то је таква врста тог преокрета. Човече, људи су блокирали зато што сте ви убили људе", наводи Ђуричко.

Указује и да је неопходно пронаћи начин како спречити човека да својом корупцијом убија друге, да је треба пронаћи модел који ће да помогне да се више "не улази у ту свињарију".

"Да се деси таква свињарија као што је, рецимо, та надстрешница, ту мора једно 4-5 ствари да буде накриво. Није дошао неко, исекао и сад то је пало, него то неко није погледао, а овај што је требао њега да погледа, није га погледао, а овај што му је речено, њега су склонили, и ето ти га на. И то се деси. Нико није срећан, сигуран сам, далеко од тога. Прво, мислим да према тим породицама треба да имамо неку врсту људског односа. Друго, мислим да неко треба да одговара", додаје.

Ко нас је "отео" и колико смо полудели?

Наводи и да има утисак да смо "отети" од стране једне партије.

"Апсолутна власт апсолутно корумпира. (...) Схватиш да се све заснива на томе да 'цасх флов' партије не сме да се прекине. Свако ко се буде појавио на том путу, страдаће физички, овако или онако", додаје.

Говорећи о дистинкцији живота у Америци и стања у Србији, као и о томе колико смо полудели, наводи:

"Па знаш, озбиљно је то. Мислим, ти ни не приметиш, зато што кад си овде, толико си бомбардован стално тим ужасним начином говора, пре свега тим насилним начином њиховог изражавања према свему што нису они, и свако ко хоће да им дирне у паре.(...) Стижемо на место да је опстанак једне партије важнији од опстанка једног човека", наводи.

"Када се десио тај ужаш у школи (масовно убиство у Рибникару, прим. аут), прва ствар која се десила овде било је - није држава, није држава подбацила. Па како, брате, није подбацила када имате мртву децу. Како нисте подбацили?"

Свако ко није члан њихове партије је грађанин другог реда, каже.

"Може бити убијен, протеран с посла, отпуштен, у мрачној шупи изударан, ко зна. Може да буде изложен медијском линчу, свакојаким, оно бившег дечка да ти нађу који има слику. Они имају ресурсе државне безбедности, војне безбедности, све паре ове наше

земље несретне да праве оне ретардиране заставе, оне будалаштине, које, бај д веј, себи продају, знаш", додаје Ђуричко.

"Симулација" звучног топа

"Ја сам глумац и ја сам вежбао пуно пута са доста увежбаних, професионалних људи. Значи, то је ужас живи. Ја сам радио у професионалном позоришту, ми би једну такву, просто, проширену сцену вежбали можда 40 дана и никад је не би извели. Значи, то је немогуће", наводи глумац говорећи о оптужбама да су студенти 15. марта 2025. године "симулирали" дејство звучног топа.

А да је неко?

"Ја мислим да наше друштво уопште не разуме републику. Ти кад погледаш то, видећеш по томе шта ми певамо, како се понашамо... Ми републику не разумемо као опцију. Мислим да ми кад почнемо да причамо какву ми Србију хоћемо, ови ће да отпадну ко краста. И мислим да би, рецимо, ајде да дебатујемо: да треба да вратимо Краљевину Србију. Мислим да наше друштво ужасно нагиње томе. И нама је потребна очинска фигура, нама је потребан неки ујединитељски догађај", наводи Ђуричко.

Каже и да певамо химну која је краљевска, само прескочимо краља.

"Ми имамо круну на нашој застави, а ми смо република. Или мичи круну, брате мој, и дај да направимо лепо заставу и да певамо Доситејеву песму као што је ред, па да будемо република. И да пробамо да договоримо шта је та република, да једни с другима причамо шта би значила република Србија. А не: остављена република од Црне Горе, па сада је то и Република Србија, него шта би била онда та република Србија. Ал' ако ми то не умемо, рекао бих да не умемо, будимо краљевина", наводи наш саговорник.

Каже и да наши људи воле заставу, воле Немањиће.

"Наше друштво не показује никакав капацитет републике. Тотално је неразумевање. И сад гледај шта би се десило. Пошто ми морамо наше друштво у целини да променимо, од пчеларских задруга до певачких друштава, ми морамо све то да променимо, јер је све труло", додаје.

Наводи и да треба да видимо какву ћемо војску, да ли желимо у НАТО, ако хоћемо зашто хоћемо, и обратно, да дебатујемо, а не емотивно да приступамо, већ рационално као једна породица која доноси одлуку где ће на море.

"Финансијски, емотивно, овако или онако, али на крају ипак мама и тата седну и кажу: Овамо ћемо на море. Је л' тако? Али просто постоји нека дебата. И ми кажемо: Ми хоћемо такву земљу. Онда, ти би морао да ставиш цилиндар, да пређеш из Скупштине кроз Ћациленд који не би постојао више, јер краљ не би дозволио да испред његовог двора седе неке будале, намазане говнима на огради, разумеш? Нема више партија која је изнад свих нас", закључује.

(Н1)